
Finn Magnussen

MINNEORD

PER OLAV NÆSS

JANNIKE ENGELSTAD SNOEK



Finn Magnussen døde den 17. desember 2023, 98 år gammel.

Finn ble født i Bodø og uteksaminert som lege i 1952. Etter militærtjeneste og distriktslegetjeneste arbeidet han som lege ved Norwegian Mobile Army Surgical Hospital (NORMASH) under Koreakrigen, før han spesialiserte seg i psykiatri ved Duke universitetssykehus i USA. Tilbake i Oslo arbeidet han først ved Gaustad sykehus og senere på psykiatrisk avdeling ved Vestfold sentralsykehus i Tønsberg.

Sammen med Per Nyhus grunnla han i 1963 Ungdomspsykiatrisk klinikk i Oslo, etter oppdrag fra Helsedirektoratet. Klinikken utviklet ungdomspsykiatrien som nytt fagfelt i Norge, og sammen med den barnepsykiatriske avdelingen på Rikshospitalet dannet de Statens senter for barne- og ungdomspsykiatri (SSBU). Finn gikk av som overlege ved senteret i 1994, men han opprettholdt sin private psykoterapi praksis til 2009, 83 år gammel, og blir stående som en bauta i norsk ungdomspsykiatri.

Finn deltok aktivt både i norsk, nordisk og internasjonal psykiatri. Han var generalsekretær og senere president i International Federation for Medical Psychotherapy samt leder for psykoterapiutvalget i Norsk Psykiatrisk forening (1962–67) før han ble formann i foreningen (1967–71). Han ble æresmedlem av

Norsk Psykiatrisk forening i 2012. En essaysamling med 45 av Finns artikler om ulike psykiatriske emner ble utgitt i 2014, og disse viser bredden i hans engasjement både for faget og utviklingen i samfunnet.

Gjennom hele sin tid, både mens han var i arbeid og senere som pensjonist, var han motstander av endringer som fulgte den nye organiseringen av helsevesenet, opprettelsen av helseforetak og ikke minst overføringen av Statens senter for barne- og ungdomspsykiatri fra staten til Oslo og så til Helse Sør-Øst. Han holdt seg hele livet faglig oppdatert og var like til det siste en engasjerende samtalepartner og skribent, med gode analyser av samfunnets behov og psykiatriens muligheter.

Finn var som terapeut og faglig leder høyt respektert og verdsatt både av pasienter og pårørende og av medarbeidere ved ungdomsklinikken. Faglig var han en ener som stilte høye krav til seg selv og sine medarbeidere. Han var en problemløser i mange utfordrende situasjoner med ungdommer med atferdsproblemer. Som person var han raus, varm og inkluderende. For oss som var så heldige å ha ham som veileder, faglig mentor og venn, ble han formativ for vår videre faglige utvikling.

Finn bidro til å løfte det psykiatriske fagfeltet. Han var likefrem i sin væremåte i møte med pasienter og kolleger, og vi er mange som takker ham for dette.

Det er med respekt, glede og takknemlighet vi ser tilbake på samarbeidet med Finn.

Publisert: 26. februar 2024. Tidsskr Nor Legeforen. DOI: 10.4045/tidsskr.24.0050
Opphavsrett: © Tidsskriftet 2026 Lastet ned fra tidsskriftet.no 24. juni 2026.